Program de activitate
Dr., conf. univ. Vitalie JITARIUC
pentru a candida la funcția de Rector al Universității de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu" din Cahul

1. Preambul

Puterea oamenilor se revelează prin alegerile pe care le fac.

În aceste alegeri – asumate conștient sau tăcute – rezidă forța noastră interioară, aceea care ne-a permis, nouă, celor din mediul academic, să ne onorăm menirea de dascăli, să rămânem fideli vocației și pasiunii pentru cunoaștere, pentru adevărul științific și pentru munca riguroasă a studiului și cercetării. Tot în ele se ascund, însă, și rădăcinile multora dintre dificultățile pe care le confruntăm zilnic – obstacole acceptate uneori cu resemnare, alteori cu speranță și determinare.

Alegerile trasează direcția? Eu cred că da, ele pot deschide drumul spre ceea ce este mai bun pentru comunitatea academică a Universității de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu" din Cahul: validarea potențialului său instituțional, consolidarea orientării către valorile și standardele europene, conturarea unei identități universitare vizibile, respectate și competitive, atât pe plan național, cât și internațional. Or, este vremea unei alegeri care să întemeieze o comunitate bazată pe încredere, cooperare autentică, dialog deschis, transparență și sprijin reciproc. O universitate a ușilor larg deschise. A minților care gândesc liber și a inimilor care cred în puterea transformatoare a educației.

Decizia de a candida pentru funcția de rector al Universității de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu" din Cahul este rezultatul unei analize raționale și responsabile, fundamentate pe o evaluare obiectivă a nevoilor actuale ale instituției, a oportunităților de dezvoltare și a capacității mele de a contribui, printr-o viziune strategică, la consolidarea și modernizarea universității.

În formularea acestei decizii au concurat mai mulți factori: experiența acumulată în cadrul comunității academice, dialogul permanent cu cadrele didactice, cercetătorii, personalul administrativ și studenții, precum și încrederea exprimată de colegi în capacitatea mea de a asigura o conducere echilibrată, eficientă și orientată spre rezultate. Am considerat că, într-un moment definitoriu pentru parcursul universității, este necesară o implicare activă în conturarea direcțiilor de evoluție instituțională, prin asumarea unei funcții care presupune nu doar reprezentare, ci și responsabilitate decizională la cel mai înalt nivel. Or, funcția de rector implică atribuții complexe, reglementate de Carta Universitară și de cadrul normativ în vigoare, care vizează coordonarea activităților academice, științifice, administrative și de relații externe ale instituției. Exercitarea acestor atribuții presupune, în mod necesar, o viziune coerentă, capacitate managerială, transparență decizională și disponibilitate pentru dialog instituțional.

Candidatura mea este orientată către atingerea unor obiective strategice ce vizează consolidarea calității actului educațional și de cercetare, modernizarea infrastructurii universitare, internaționalizarea proceselor academice, creșterea vizibilității instituționale și asigurarea unui climat organizațional bazat pe colaborare, respect profesional și echitate. Aceste obiective vor fi implementate printr-un program managerial articulat, realist și fundamentat pe consultarea permanentă a comunității universitare.

Vitalie JITARIUC
Dr., conf. univ. _____

Universitatea are nevoie, în acest context, de o conducere predictibilă, fundamentată pe criterii de performanță, profesionalism și responsabilitate publică. Asum această candidatură cu convingerea că, printr-un efort colectiv și o guvernanță participativă, putem contribui la consolidarea prestigiului instituției și la dezvoltarea durabilă a învățământului superior în regiune și în spațiul național.

2. Misiunea Universității

a) Adaptarea universității la transformările societății contemporane prin inovare și dezvoltarea competențelor.

Transformările complexe care marchează evoluția societății moldovenești și europene în ultimele decenii impun instituțiilor de învățământ superior o regândire strategică a misiunii și a mecanismelor de funcționare. În acest context, universitatea este chemată să își reevalueze abordările tradiționale și să dezvolte capacități instituționale menite să răspundă în mod eficient cerințelor actuale ale mediului social, economic și cultural. Această adaptare presupune valorificarea potențialului cognitiv și creativ al comunității academice, stimularea gândirii critice, precum și promovarea inovației în plan didactic și științific. Totodată, devine esențială integrarea coerentă a dimensiunii academice cu cea profesională, astfel încât absolvenții să dobândească un set de competențe transferabile, compatibile cu dinamica pieței muncii și cu nevoile societății contemporane. Universitatea are, în acest sens, responsabilitatea de a concepe și implementa politici educaționale orientate spre formarea unui profil profesional complex, care să îmbine pregătirea teoretică solidă cu abilitățile practice, inter- și transdisciplinare, solicitate de noile configurații ale domeniilor ocupaționale.

b) Integrarea activității didactice cu cercetarea științifică în cadrul misiunii universitare.

Una dintre funcțiile definitorii ale unei universități moderne rezidă în corelarea organică și echilibrată dintre procesul de predare-învățare și activitatea de cercetare științifică. Îmbinarea acestor două dimensiuni fundamentale ale vieții academice trebuie să se realizeze în conformitate cu specificul disciplinar al fiecărui domeniu de studiu și cu particularitățile programelor de formare oferite. Această articulare contribuie atât la îmbunătățirea calității actului educațional, cât și la formarea unei culturi instituționale bazate pe rigoare metodologică, creativitate intelectuală și gândire critică. Procesul didactic devine astfel nu doar un canal de transmitere a cunoștințelor existente, ci și un cadru de stimulare a cercetării, al inovării și al dezvoltării gândirii științifice la toate nivelurile de studiu universitar. Or, universitatea are datoria de a cultiva competiția academică și științifică, nu ca formă de antagonism, ci ca instrument de progres instituțional și individual, încurajând performanța și recunoașterea valorii. Totodată, asumarea managementului calității reprezintă o componentă esențială a modernizării proceselor educaționale și de cercetare, oferind un cadru de evaluare continuă și de optimizare a standardelor academice.

c) Consolidarea identității academice în cadrul sistemului național de învățământ superior.

Universitatea de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu" din Cahul, prin parcursul său de peste două decenii, și-a construit treptat o identitate academică distinctă în peisajul învățământului superior din Republica Moldova. Această identitate s-a consolidat printr-un proces constant de adaptare la cerințele societății în schimbare, prin asumarea misiunii educaționale și științifice și prin racordarea treptată la standardele naționale și europene în

domeniu. Diversificarea ofertei academice, calibrată în funcție de nevoile economice și sociale ale regiunii și ale țării, a permis instituției să se afirme ca furnizor de formare universitară de calitate, contribuind substanțial la profesionalizarea resurselor umane din multiple domenii de activitate. Astăzi, universitatea este recunoscută nu doar pentru rolul său formativ, ci și ca spațiu de afirmare a gândirii critice, a cercetării științifice și a implicării în viața comunității. Consolidarea acestei poziții necesită continuitate în strategia de dezvoltare, reafirmarea valorilor academice și extinderea colaborărilor cu celelalte centre universitare și institute de cercetare din țară, în vederea creării unui cadru academic competitiv, incluziv și deschis spre inovare.

d) Integrarea instituțională în Spațiul European al Învățământului Superior.

Universitatea de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu" din Cahul se află într-un moment strategic al evoluției sale, caracterizat de imperativul adaptării accelerate la cerințele și standardele Spațiului European al Învățământului Superior. În contextul internaționalizării accelerate a educației și al consolidării unui cadru european comun al calificărilor, mobilității și calității, instituția este chemată să-și intensifice eforturile de compatibilizare curriculară, instituțională și funcțională. Alinierea la exigențele Procesului Bologna, implementarea sistemului ECTS, promovarea mobilităților academice și integrarea principiilor transparenței, comparabilității și recunoașterii mutuale a calificărilor sunt condiții esențiale pentru ca universitatea să rămână un actor activ și credibil într-un spațiu educațional european în continuă transformare. O eventuală întârziere în adaptarea la aceste standarde poate conduce la marginalizarea instituțională, la reducerea competitivității programelor de studii și la scăderea atractivității pentru studenți, cadre didactice și parteneri internaționali. Prin urmare, asumarea fermă a dimensiunii europene a învățământului devine o direcție strategică de primă importanță, ce trebuie susținută prin politici manageriale coerente, prin reforme structurale și prin cultivarea unei culturi organizaționale orientate spre excelență, internaționalizare și inovare.

e) Orientarea reformei educaționale în raport cu dinamica pieței muncii.

Un sistem de învățământ superior modern și relevant trebuie să se raporteze în mod constant la evoluțiile pieței muncii și la transformările structurale ale economiei, în scopul asigurării unei corespondențe reale între competențele formate în mediul universitar și cerințele profesionale ale societății. Reformarea curriculară și adaptarea ofertei educaționale nu pot fi realizate în absența unei analize critice asupra inserției profesionale a absolvenților și a gradului de adecvare a programelor de studii la nevoile emergente ale angajatorilor, la nivel regional, național și internațional.

Universitatea are responsabilitatea de a promova o abordare reflexivă și pragmatică, orientată spre consolidarea relevanței sociale a actului educațional. Aceasta presupune o *dublă direcție*: pe de o parte, reevaluarea internă a structurilor curriculare, a conținuturilor și a metodelor de predare-învățare, iar pe de altă parte, deschiderea către parteneriate active cu mediul economic și instituțional, care să faciliteze integrarea studenților în circuitul profesional. În același timp, este necesar ca instituția să manifeste o luciditate strategică în raport cu factorii exogeni – precum cadrul legislativ, politicile de finanțare, nivelul de dezvoltare economică sau schimbările demografice – fără a-și pierde autonomia decizională sau capacitatea de acțiune. Asumarea acestor realități trebuie să conducă la politici universitare flexibile, proactive și orientate spre formarea unor competențe transferabile, relevante și durabile.

f) Studentul – nucleul procesului educațional universitar.

Universitatea își fundamentează întreaga activitate educațională și instituțională pe principiul centralității studentului, în calitatea sa de beneficiar direct al procesului de învățământ și de partener activ în actul formării. În acest sens, întreaga arhitectură curriculară, infrastructura academică, metodele de predare, mecanismele de evaluare și politicile de sprijin trebuie să fie orientate în mod explicit către dezvoltarea potențialului intelectual, profesional și civic al studentului. Or, formarea universitară nu trebuie să se limiteze la transmiterea de cunoștințe, ci trebuie să vizeze o formare integrală, care să includă dezvoltarea spiritului critic, a capacității de autoevaluare, a responsabilității sociale și a competențelor de adaptare la un mediu profesional dinamic și complex. În acest cadru, este esențială asigurarea unui echilibru între instruirea teoretică riguroasă și experiențele de învățare aplicativă, care să permită studenților o tranziție coerentă și eficientă de la mediul academic la cel profesional. Universitatea are, de asemenea, datoria de a crea un mediu incluziv, participativ și stimulativ, în care studenții să beneficieze de servicii suport de calitate, de consiliere educațională și profesională, de oportunități de afirmare în cercetare, voluntariat și mobilitate academică. În acest mod, studentul nu este doar un receptor pasiv al educației, ci devine un agent al propriei formări, parte activă a comunității academice și un vector al dezvoltării sociale.

g) Autonomia academică și responsabilitatea socială a universității.

Autonomia universitară reprezintă unul dintre principiile fundamentale ale învățământului superior modern și condiția indispensabilă pentru îndeplinirea misiunii academice de formare, cercetare și inovare. Aceasta presupune libertatea instituțională de a-și organiza activitatea didactică și științifică, de a-și administra resursele și de a-și stabili direcțiile strategice de dezvoltare, în conformitate cu legea și cu propriile norme interne.

Exercitarea autonomiei nu trebuie însă înțeleasă ca un scop în sine, ci ca o formă de responsabilitate instituțională față de comunitatea universitară și față de societate în ansamblu. Universitatea are datoria de a răspunde nevoilor educaționale, economice și culturale ale mediului în care activează, implicându-se activ în viața comunității prin cercetare aplicativă, formare continuă, transfer de cunoștințe, parteneriate public-private și implicare civică. Prin urmare, o universitate modernă trebuie să cultive, în mod echilibrat, autonomia sa academică și deschiderea față de societate, asumându-și rolul de catalizator al progresului social și economic, de promotor al valorilor democratice și al dezvoltării durabile. Această dublă dimensiune – internă și externă – trebuie susținută printr-o guvernanță universitară responsabilă, transparentă și participativă, orientată spre performanță, echitate și relevanță socială.

3. Analiza strategică a poziționării instituționale: viziune asupra prezentului și provocările viitorului

Universitatea de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu" din Cahul se află într-un moment definitoriu al maturizării sale instituționale. În cei peste douăzeci și șase ani de existență, universitatea a devenit un reper de formare academică în regiunea de sud a Republicii Moldova, contribuind substanțial la profesionalizarea resurselor umane, la consolidarea capitalului intelectual și la crearea unor punți durabile între mediul academic și societatea locală. În acest context, o analiză strategică a stării actuale a instituției – realizată prin prisma cadrului clasic SWOT – permite evidențierea direcțiilor de consolidare, a domeniilor care necesită intervenție, precum și a oportunităților și riscurilor care vor contura agenda managerială în perioada următoare.

Punctele forte ale universității rezidă, în primul rând, în identitatea sa academică clar conturată la nivel regional, în apropierea funcțională și simbolică față de comunitatea locală, precum și în coeziunea unei comunități academice devotate misiunii de educație și cercetare. Diversitatea domeniilor de studii, accesibilitatea programelor universitare și contribuția la reducerea disparităților educaționale prin integrarea tinerilor din medii defavorizate sunt elemente esențiale care definesc universitatea ca instituție de interes public, cu rol social relevant.

Totodată, anumite **vulnerabilități interne** trebuie abordate cu realism și rigoare. Limitările resurselor financiare și logistice, infrastructura învechită, gradul redus de internaționalizare și fragmentarea activităților de cercetare reprezintă obstacole reale în calea atingerii standardelor de excelență universitară. Dimensiunea instituțională relativ restrânsă și presiunea exercitată de mobilitatea profesională a cadrelor didactice constituie, de asemenea, provocări importante ce necesită soluții durabile și inovative.

Pe acest fundal, universitatea are la dispoziție o serie de **oportunități strategice**, care, valorificate inteligent, pot redefini traiectoria instituțională. Accesul la fonduri europene și internaționale pentru educație, cercetare și infrastructură digitală, extinderea parteneriatelor transfrontaliere cu România și Ucraina, dezvoltarea programelor de formare continuă și adaptarea la cerințele învățării pe tot parcursul vieții sunt direcții prin care universitatea poate deveni un actor academic activ și competitiv, inclusiv dincolo de granițele țării.

În același timp, universitatea trebuie să gestioneze cu luciditate **riscurile și amenințările** externe care pot influența semnificativ stabilitatea și performanța instituțională. Scăderea demografică, migrația forței de muncă, concurența crescândă din partea altor instituții de învățământ superior – inclusiv internaționale – precum și instabilitatea legislativă sau subfinanțarea sistemică, pot afecta negativ atractivitatea, coerența și vizibilitatea universității, dacă nu sunt întâmpinate prin politici proactive și strategii de adaptare flexibilă.

Prin urmare, acest cadru de analiză evidențiază cu claritate faptul că viitorul Universității de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu" din Cahul depinde în mod decisiv de capacitatea sa de a valorifica atuurile existente, de a depăși vulnerabilitățile interne, de a transforma oportunitățile în proiecte sustenabile și de a construi reziliență instituțională în fața provocărilor externe. Această viziune impune un management universitar axat pe calitate, inovare, incluziune și responsabilitate – principii esențiale pentru o dezvoltare durabilă și coerentă a instituției în acord cu valorile învățământului superior european.

4. Viziune, obiective și strategii de dezvoltare instituțională

a) Viziune managerială

Universitatea trebuie să devină un actor academic consolidat, recunoscut pentru calitatea actului educațional, relevanța cercetării științifice și deschiderea instituțională față de comunitate, în deplină concordanță cu standardele naționale și europene. Viziunea managerială propusă pornește de la angajamentul profund față de misiunea universității ca spațiu de formare, cercetare, cultură și dialog, și se fundamentează pe valori precum onestitatea, responsabilitatea publică, transparența, echitatea și performanța profesională.

Această viziune aspiră la transformarea instituției într-un mediu academic dinamic, incluziv și inovator, în care fiecare membru al comunității – cadru didactic, cercetător, student sau personal administrativ – contribuie activ, într-un climat de cooperare și respect

reciproc, la construirea unei universități moderne, ancorate în realitățile sociale și economice ale timpului nostru.

b) Principii manageriale fundamentale

Programul managerial este construit pe respectarea valorilor și principiilor enunțate de Carta universitară și legislația în vigoare. Printre acestea, se regăsesc:

1) autonomia universitară și libertatea academică;
2) accesul echitabil la educație și cercetare;
3) eficiența în utilizarea resurselor;
4) promovarea calității, excelenței și inovării continue;
5) centrarea pe resursa umană și dezvoltarea echipelor academice;
6) comunicarea deschisă și responsabilitatea publică;
7) cultura încrederii și învățarea pe tot parcursul vieții.

c) Probleme identificate și nevoi urgente

Deși universitatea a înregistrat rezultate remarcabile, persistă o serie de provocări care reclamă intervenții strategice urgente:

1) Necesitatea de a asigura condiții minimale decente pentru cadrele didactice, în special în ceea ce privește infrastructura digitală, dotările de birou și accesul la echipamente de tehnică de calcul;

2) În ultimii 5 ani au fost realizate mai multe modificări la Regulamentul instituțional cu privire la normarea activității științifico-didactice la ciclurile de învățământ superior I – licență și II - master (01.09.2022, 30.08.2023, 26.09.2023, 02.09.2024), care au defavorizat situația cadrelor didactice. În urma modificărilor din septembrie 2025 s-a încercat îmbunătățirea situației cu privire la normarea activității cadrelor științifico-didactice/didactice, prin modificarea pct. 16 din Regulament dar aceste modificări au fost nesemnificative[1].

Situația în care unui cadru didactic i se atribuie, în cadrul aceleiași norme didactice, responsabilitatea predării de la 7 până la 11 discipline diferite este profund problematică și contravine principiilor fundamentale ale calității învățământului superior. Într-un asemenea context, vorbim nu doar despre o suprasolicitare profesională cu impact direct asupra stării de bine a personalului academic, ci și despre o diminuare inevitabilă a profunzimii actului didactic, a coerenței pedagogice și a valorii formative a procesului de predare-învățare;

3) Coliziile juridice în actele normative instituționale;

4) Excesul de birocrație în gestionarea proceselor administrative, lipsa unei digitalizări coerente și presiunea documentării formale asupra resurselor umane;

5) Gradul redus de internaționalizare și integrare în spațiul academic european.

6) Absența unei culturi instituționale orientate spre performanță și co-responsabilitate. În lipsa unor politici explicite de valorizare a performanței academice și manageriale, precum și a unor practici consolidate de cooperare interdepartamentală, persistă o cultură organizațională atomizată, care inhibă inițiativa, colaborarea și asumarea responsabilității colective. Este necesară promovarea unei culturi instituționale deschise, bazate pe încredere, echitate și evaluare obiectivă.

d) Obiective strategice

Pe baza problemelor identificate și a direcțiilor asumate prin viziunea managerială, sunt formulate următoarele obiective strategice pentru mandatul 2025–2030:

---

[1] Notă: + 0,02 %

1) revizuirea cadrului normativ instituțional, aducerea în corespundere cu cadrul național și eliminarea coliziunii juridice.

2) Reafirmarea demnității profesiei universitare prin asigurarea condițiilor minimale de muncă, garantarea drepturilor prevăzute de legislație și dezvoltarea continuă a competențelor profesionale și științifice ale personalului.

3) susținerea financiară (parțială/totală) a cadrelor didactice în vederea acoperirii costurilor cursurilor de dezvoltare profesională, inclusiv vorbim despre obținerea certificatelor(recunoscute) de competență lingvistică (limbi străine).

4) Investiții strategice în echipamente, laboratoare, săli de curs și spații interdisciplinare, în vederea alinierii la cerințele unui învățământ superior modern, centrat pe inovație și relevanță practică.

5) Dezvoltarea capacității instituționale de cercetare prin susținerea inițiativelor științifice, crearea de centre tematice, promovarea publicării academice și atragerea tinerelor talente în circuitul științific.

6) Instituirea unor relații funcționale cu actorii relevanți din regiune și din țară pentru a corela oferta academică cu cerințele pieței muncii și pentru a stimula implicarea universității în dezvoltarea comunitară.

7) Atragerea de parteneriate academice externe, dezvoltarea mobilităților, accesarea programelor europene și promovarea unei oferte educaționale atractive pentru studenți și cadre didactice internaționale.

8) Implementarea unui sistem eficient de management digital, reducerea birocrației, optimizarea fluxurilor administrative și corelarea politicilor universitare cu obiectivele strategice pe termen mediu și lung.

9) Consolidarea unui sistem intern de asigurare a calității, susținut de evaluare obiectivă, feedback sistematic, standarde transparente și corelarea performanței instituționale cu criterii de excelență academică.

10) Dezvoltarea și implementarea unor programe educaționale, de formare continuă și servicii academice cu potențial generator de venituri proprii, în scopul reducerii dependenței de finanțarea publică și consolidării autonomiei financiare a universității.

11) Promovarea bugetării participative în universitate în vederea creșterii transparenței și responsabilității instituționale, orientării investițiilor către nevoi reale, stimulării implicării comunității academice, dezvoltării competențelor civice și manageriale ale participanților și consolidării imaginii universității ca instituție deschisă și democratică.

12) Adoptarea și integrarea unor soluții moderne de monitorizare, control și eficientizare a consumului de energie în infrastructura universitară, în vederea reducerii costurilor operaționale și a impactului ecologic al activităților desfășurate.

13) Instituirea unui fond instituțional destinat susținerii inițiativelor și proiectelor în domeniul sustenabilității, cu accent pe modernizarea ecologică a campusurilor, responsabilitate socială și educație pentru mediu.

e) Direcții de acțiune strategică (exemple)

1) Introducerea unui sistem digital integrat pentru managementul administrativ și academic;

2) Crearea unui fond intern de sprijin pentru tinerii cercetători și doctoranzi;

3) Reconfigurarea serviciilor administrative pentru a reduce birocrația și a accelera procesele decizionale;

4) Inițierea unor consorții cu universități din România, Ucraina și din spațiul UE;

Vitalie JITARIUC
Dr., conf. univ. _____

5) Promovarea programelor de învățământ în limbi străine și atragerea de studenți internaționali;

6) Implementarea unui mecanism clar de evaluare a performanței academice și manageriale.

f) Concluzie

Universitatea de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu" din Cahul are capacitatea, resursa umană și legitimitatea de a deveni o instituție universitară de prestigiu, cu ancorare solidă în realitățile naționale și europene. Realizarea obiectivelor menționate presupune o guvernanță participativă, o mobilizare instituțională largă și o cultură organizațională orientată spre calitate și responsabilitate.

Valorile care vor ghida întregul mandat sunt calitatea, onestitatea și responsabilitatea publică, iar stilul managerial propus va fi unul flexibil, transparent și orientat spre echipă și performanță, în serviciul unei universități moderne, sustenabile și deschise spre viitor.

5. Implementarea programului managerial: principii, etape și resurse

Implementarea programului managerial va fi ghidată de un principiu fundamental: asigurarea continuității în ceea ce privește proiectele funcționale și eficient gestionate, în paralel cu introducerea graduală, rațională și fundamentată a reformelor necesare, în urma unor evaluări riguroase și consultări instituționale transparente.

Schimbarea nu trebuie să fie un scop în sine, ci rezultatul unui proces deliberativ, ancorat în realitățile instituției și în capacitățile sale de implementare. Astfel, toate măsurile propuse în cadrul acestui program managerial vor fi supuse unei etape inițiale de analiză diagnostică în cadrul căreia se vor evalua procesele academice, administrative și financiare, cu identificarea clară a nevoilor, a disfuncționalităților și a zonelor de intervenție strategică. În urma acestei evaluări se va elabora un plan operațional de implementare, cu termene realiste, responsabili desemnați și indicatori de monitorizare.

Măsurile care presupun costuri reduse și nu implică riscuri sistemice vor fi implementate imediat, în regim de eficiență decizională. În schimb, proiectele structurale de amploare – precum digitalizarea administrativă, reformarea sistemelor informaționale, modernizarea infrastructurii de cazare sau consolidarea rețelelor academice internaționale – vor fi abordate în mod etapizat, prin definirea unor obiective intermediare și evaluări periodice.

Sustenabilitatea financiară va reprezenta un criteriu-cheie în prioritizarea intervențiilor. În acest sens, programul managerial va valorifica la maximum noile mecanisme de finanțare a învățământului superior, în special finanțarea per student, și va propune o redistribuire responsabilă a bugetului existent, în funcție de relevanța strategică a investițiilor. Totodată, se va pune accent pe diversificarea surselor de venit prin participarea la proiecte internaționale, atragerea de studenți internaționali, parteneriate cu mediul de afaceri.

Implementarea acestui program managerial nu va depinde doar de voința conducerii, ci de implicarea activă, responsabilă și solidară a întregii comunități universitare. Numai printr-un efort colectiv, bine coordonat, vom putea transforma obiectivele propuse în rezultate măsurabile, durabile și vizibile.

Vitalie JITARIUC
Dr., conf. univ. _____

6. Despre încredere, comunitate și responsabilitate academică

Una dintre lecțiile fundamentale pe care le-am interiorizat de-a lungul parcursului meu profesional este legată de valoarea încrederii. De multe ori, în efortul de a anticipa un viitor incert, riscăm să cădem pradă fricii, ezitării sau amânării, pierzând din vedere faptul că incertitudinea, departe de a fi un pericol în sine, poate deveni un catalizator al schimbării, al inovării și al unei mai profunde solidarități instituționale. Or, a avea încredere în ceilalți nu este doar o trăsătură a unui bun manager, ci o dovadă de asumare a misiunii comune, o invitație la cooperare și un exercițiu de responsabilitate partajată. Deși cadrul didactic beneficiază de autonomie în activitatea de predare și cercetare, iar performanțele individuale pot fi, uneori, remarcabile, adevărata excelență se construiește în echipă. Efortul colectiv, susținut de valori comune și de viziuni împărtășite, este cel care dă substanță unei universități vii, dinamice, capabile să inspire și să evolueze.

A fi parte dintr-o comunitate academică înseamnă mai mult decât a împărtăși un spațiu fizic sau un cadru administrativ. Înseamnă a împărtăși un sistem de valori și o identitate instituțională, în care fiecare membru se simte parte integrantă a unui întreg coerent, își asumă obiectivele comune și contribuie, prin activitatea sa, la împlinirea misiunii universitare. Valorile care ar trebui să guverneze această comunitate în opinia mea sunt: cooperarea autentică, susținerea inițiativei personale, transparența decizională, meritocrația, comunicarea eficientă atât pe orizontală, cât și pe verticală, precum și o abordare colegială a raporturilor ierarhice. În egală măsură, este fundamental să privim studenții nu ca beneficiari pasivi ai educației, ci ca parteneri activi în viața academică, implicați în procesul decizional prin dialog constant, atât individual, cât și instituțional, prin organizațiile care îi reprezintă. Numai în acest mod putem crea un mediu favorabil dezvoltării personale și profesionale a acestora.

Așa cum au exprimat-o și mulți dintre colegii mei, într-o comunitate academică matură, rectorul nu trebuie să fie un conducător distant, ci colegul lor. El își asumă o funcție de reprezentare și coordonare, dar rămâne profund ancorat în realitățile comunității pe care o servește. Rectorul ar trebui să fie un lider accesibil, deschis dialogului, dispus să asculte, să răspundă, să caute soluții alături de cei care îi cer sprijinul. Un astfel de rector conduce o echipă managerială animată de valori comune, orientată către decizii luate cât mai aproape de realitățile comunității universitare, în spiritul participării și al responsabilității colective. Fără implicarea activă a tuturor actorilor universitari, nicio strategie nu poate da rezultate reale, durabile și echitabile. Or, o astfel de cultură organizațională ar trebui să fie aspirația fiecărei universități. Iar un astfel de rector îmi doresc să fiu: un lider prin încredere, nu prin autoritate; un coleg prin atitudine, nu prin titulatură. Cred că doar prin încrederea colegilor și prin implicarea solidară a comunității vom reuși să transformăm universitatea noastră într-un model de coerență, excelență și umanitate academică.

Vitalie JITARIUC
Dr., conf. univ. _____